

Joan Guillaumet
LA PLANA,
EL VENT, LA GENT

Jovenut

Guillaumet, Joan
La plana, el vent, la gent
Edit. Jovenut, Barcelona, 1997,
223 pàg.

L'inesgotable Empordà

LA PLANA, EL VENT, LA GENT, el darrer llibre publicat per Joan Guillaumet, articula una miscel·lània referida a l'Empordà. Recull bona part dels articles que l'autor va escriure en anys diversos i publicacions variades.

Evoca molts llocs de la comarca, així com costums i tradicions viscudes pels seus habitants, a més d'efemèrides tan remarcables com la celebrada l'any 1914 amb motiu dels Jocs Florals que tingueren com a presidenta honorària Víctor Català; o les *Cròniques de Peralada* emmarcades per una època molt més difícil i sinuosa.

Cal destacar que al costat de temes seriosos Guillaumet intercala «Històries d'altres temps» de les que xucla tot el que tenen de pintoresc, o ens fa conèixer els reco-

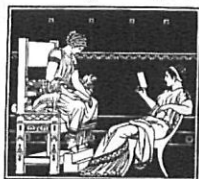
rreguts pedestres de dos empordanesos, quan els cotxes tot just iniciaven les primeres singladures. En una altra vessant tracta de «Els deu manaments cívics de Castelló d'Empúries», de «Els aiguamolls de l'Empordà», del monestir de Sant Pere de Roda, però nosaltres creiem que és de justícia agrair-li els records amb els quals fa reviure una galeria de personatges que en un moment donat destacaren amb força però que després quedaren submergits en la més profunda indiferència.

Repescats per la prosa diàfana de Joan Guillaumet que ha desentelat el mirall que un dia els reflectí, retornen a nosaltres poetes i pintors, escultors, músics, personalitats de diferent encuny, acollits dintre el llibre per la generositat de l'autor que amb *La plana, el*

vent, la gent tanca la trilogia que ha dedicat a l'Empordà, configurada per dos volums més: *Coses i gent de l'Empordà* i *Vent de tramuntana, gent de tramuntana* que han salvat de l'oblit altres figures destacades o populars així com fets ocorreguts en la comarca on Guillaumet troba sempre la punta que li permet cisellar el recordatori adient que la memòria li dicta per esplai dels seus llegidors i perquè restin integrats fidelment a la petita història de casa nostra.

Montserrat Vayreda i Trullol

Maria Àngels Anglada

RETALLS DE LA VIDA
A GRÈCIA I A ROMA

EMPÚRIES

ANGLADA, Maria Àngels
Retalls de la vida a Grècia i a Roma
Editorial Empúries, Barcelona, 1997,
153 pàgines

Retrobament amb l'antiga saviesa

SI AMB ELS DOS VOLUMS de *Relats de mitologia* (ed. Destino, 1996) Maria Àngels Anglada ens va fer reviure el món fantàstic dels déus i dels herois de l'antiga Grècia, ara, amb *Retalls de la vida a Grècia i a Roma* (ed. Empúries, 1997) posa a l'abast del lector, especialitzat o no, jove o adult, uns textos traduïts d'escriptors llatins i grecs, que ens parlen d'allò que era quotidià en aquell món que tots sabem que configura el nostre i que per això cal conèixer i estimar.

Els textos, triats amb molta cura i amb molt d'encert, van precedits d'una presentació de cadascun dels escriptors; l'autora hi palesa els seus coneixements literaris i també el seu enginy: una carta fictícia, un diàleg o una mena d'oració fúnebre ens acos-

ten, respectivament, a la vida i a les obres d'Ovidi, de Plaute i de Lísias; un «Estimat Horaci!» és un bon encapçalament per a presentar el gran poeta de Venosa i despertar-ne l'interès.

És evident que d'ençà dels grecs i dels romans s'han experimentat molts canvis, però, en alguns aspectes, la vida quotidiana d'aquells temps allunyats pot ésser comparable a la nostra. Així, en aquesta antologia hom pot trobar-hi reflectides les tasques del conreu de la terra o el procediment de l'elaboració d'una dolça melmelada de móres de bardissa; hi pot tastar la mel de roses o el vi de violes, tot preparant un bon codonyat. També ens hi podem sentir atrets per les delícies d'un estiueig en terres d'Etrúria o per la

vil·la luxosa que descriu Plini o pels secrets que Ovidi descobreix per a l'embelliment del rostre; àpats, viatges, passejades i converses evoquen aquella *aurea mediocritas* o aquell *carpe diem* que Horaci ha immortalitzat.

A Jordi Cornudella devem la versió exquisida de les poesies d'Horaci; Maria Àngels Anglada ha traduït molt hàbilment Ovidi, Pal·ladi i els poetes de l'Antologia Palatina; en els altres textos l'autora ha recorregut a la Col·lecció de la Fundació Bernat Metge.

Tot plegat revalorava l'interès d'aquest llibre i no dubtem que el lector el rebirà amb gran goig i sabrà interpretar el missatge dels seus «retalls».

Dolors Condom